

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
 За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера аа по године 6 перпера.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
 Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
 Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упућеницом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељко Рамадановићу, к. ц. агенту у Ботор. Доноси се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају. Отлази се шаљу администрацији и шаљују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара, из виших слова сразјерно ише.

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Велиша Лакчевић, племенски капетан улцињске капетаније, на основу члана 49. закона о чиновницима грађанског реда отпусти из државне службе, у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. новембра 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић. с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо: да се Марко Чејовић, писар капетаније улцињске, на основу члана 49. закона о чиновницима грађанског реда отпусти из државне службе, у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. новембра 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић. с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за племенског капетана улцињске капетаније Мића Ивовића, са годишњом платом од (960) девет стотина и шездесет перпера;

за писара исте капетаније Велишу Н. Вучинића, са годишњом платом од (600) шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. новембра 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић. с. р.

— Ријешењем господина Министра Унутрашњих Дјела од данас, п. т. број 11.845, а по одредбама „Привременог правилника о уређењу телефонске службе у унутрашњем саобраћају“ од 22. јула о. г. п. т. број 7834/77, предаје се јавном саобраћају телефонска станица у Колацину.

Станица ће вршити ограничену службу.

П. т. број 11.846. Из Поштанско-Телеграфског Одјела Министарства Унутрашњих Дјела. 15. новембра 1910. г. на Цетињу. 1—3

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њ. Кр. Височанство Престононашљедник који је допутовао у прошли четвртак на Цетиње, повратио се поново сјутра дан на Тополицу.

— Њ. Кр. В. Књагиња Ксенија повратила се са Тополице.

— Њ. Кр. В. Књаз Мирко допутовао је са Крушевца.

— Г. Гатин, секретар олд. француског посланства повратио се са госпођом на Цетиње.

ЗАПИСНИК I. ПРЕТХОДНОГ САСТАНКА КРАЉ. ЦРНОГОРСКЕ НАР. СКУПШТИНЕ

држане 18. новембра 1910. г.

Предсједавао привремени предсједник,

Ј. Милић

Секретари:

М. Требјешанин, Р. Бошковић

Почетак у 9 сати прије подне.

Састанку су присуствовали сви министри: г. г. д-р Томановић, Марко Букановић, Иво Ђуровић, Филип Јерговић и Перо Вучковић.

На позив министра унутрашњих дјела г. Букановића, посланици су се упутили у цркву на позивање Св. Духа, а по повратку, на приједлог привременог предсједника Милића, изабрани су за привремене секретаре: М. Требјешанин и Р. Бошковић.

За тим се приступило избору скупштинског часништва, те су већином гласова изабрани: за предсједника М. Дожић, за подпредсједника Ј. Милић, а за секретаре: С. Драговић и Д. Петровић.

Предсједник М. Дожић, у име своје, подпредсједника и секретара захваљује се на указаном повјерењу, изјављујући да ће се, свјесни своје тешке дужности, старати, да заједно са посланицима раде уставно, законски и патриотски на општем добру драге домовине, Узвишеног Краља Господара и Његовог вјерног и храброг народа, позивајући посланике на једногласни братски и једнодушни усклик: Живно Његово Величанство Краљ Никола I. Живјело Њено Величанство Краљица Милена, Живјело Његово Краљевско Височанство Краљевић Данило, Живно Краљевски Дом Петровић-Његовић, живјела, срећна била и напредовала мила нам домовина Краљевина Црна Гора, — чему се посланици одазивају са бурним узвицима: Живјели!

Напомиње за тим, да ће предсједништво извјестити Краљевску Владу о конституисању Народне Скупштине, а ову по добијеном одговору о отварању њених сједница.

Састанак је закључен у 10^{1/4} сати прије подне.

Секретар,
С. Драговић.

Предсједник,
Мило Дожић.

ЗАПИСНИК I РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ КРАЉ. ЦРНОГОРСКЕ НАР. СКУПШТИНЕ

држане 19. новембра 1910. г.

Предсједавао предсједник,

М. Дожић.

Секретар,

Д. Петровић.

Почетак у 9^{1/2} сати прије подне. Присутни су били г. г. Министри: Томановић, Ђуровић и Вучковић.

Предсједник Дожић отвара I редовну сједницу Народне Скупштине.

Предсједник Министарског Савјета, Министар иностраних дјела и заступник Министра правде д-р Л. Томановић чита указ Краља Господара о отварању сједница Народне Скупштине.

Читање Указа саслушано је стојећи и пропраћено са бурним: Живјели!

Затим се Скупштина подијелила у одсјеке, а одсјеци су себи изабрали предсједнике, секретаре и по једног члана у одбор за молбе и жалбе, и то:

I Одсјек: за предсједника Б. Бошковића, за секретара Р. Бошковића, за члана у одбор за молбе и жалбе М. Буковића,

II Одсјек: за предсједника Ј. Вукотића, за секретара Ф. Протића, за члана у одбор за молбе и жалбе З. Вукотића; и

III Одсјек: за предсједника Л. Гојнића, за секретара Р. Радовића, за члана у одбор за молбе и жалбе П. Вујића.

Сједница је закључена у 10 сати прије подне, а друга ће се накнадно заказати.

Секретар,
Д. Петровић.

Предсједник,
Мило Дожић.

Биоградска „Самоуправа“, у свом бр. 264. донијела је чланак из парижког „Journal des Debats“ под двоструким насловом: „Еренталова политика и италијанско јавно мишљење — Црна Гора и анексија“.

Италијанско јавно мишљење према политици грофа Ерентала није ништа ново, и зато изгледа, да је сврха чланка била, да открије нешто ново о Црној Гори и анексији, и то на основу „Црвене Књиге“ грофа Ерентала.

А ево што се о томе у поменутом чланку износи: „Преписка између г. Ерентала и г. Литцова, тада посланика у Риму, садржи у себи врло јасних алузија не само на *предходни споразум* Аустроугарске са Црном Гором, него и на изјесну врсту споразума у троје, између Аустроугарске, Црне Горе и Италије. Гроф Ерентал био је пристао у начелу још у јесен 1908 на измјену члана 29. Када је Кнез Никола упутио силама циркулар од 8. октобра, изјављујући да је готов да сматра за невредећи Берлински Уговор у колико се он односи на Кнежевину, а на име на члан 29, *он је, дакле, само играо унапријед уговорену улогу*“.

(Курсив је наш). Измишљотини ове врсте не би се могло наћи извора, да тај извор није већ добро познат по пређашњим сличним измишљотинама... него се чудити министеријалном органу Краљевине Србије, кад је похитао да на првој страници преведе тај чланак, како је могао то учинити и својим га читаоцима саопштити, *без икакве примједбе*, премда је влади братске нам Краљевине врло добро познато све што је Црна Гора у анексионој кризи и радила и мислила!

У осталом ондашњу улогу Црне Горе и њеног Господара довољно су обиљежила дјела, која не могу избрисати из савремене историје ничије алузије а још мање измишљотине наших Терзита...

Ушљед посредовања Краљ. Владе, на основу добивене амнестије и обећаних олакшица, емигранти Скадарског вилајета повратили су се својим кућама, осим 21 породице, које су остале у Црној Гори. Ових емиграната било је око 1500 Груда, Хота, Кастрата, Шкореља и Врачана, од којих се повратило до 1400.

Тим је Краљ. влада наставила пружати Високој Порти доказе пријатељског сусједства, које жели и даље подржавати; а тим је у исто доба у неколико олакшала и свој тешки положај, у ком се налази ушљед унутрашњих прилика у сусједној царевини.

Емигранти из Косовског вилајета напротив не само да остају у Црној Гори него и даље придлазе. Баш у часу кад су се они из Скадарског вилајета повраћали, из Баковице и околице прошло је стотину са својим првацима у нашу границу, а како чујемо и други се за њима справљају. Тако са емигрантима из беранског округа, којих има око 2.000, број емиграната из Косовског вилајета допире до 2.500.

Међутим не престају се разашилати по свијету из Цариграда а о соби из Солуна денеше, које теже да прикажу Црну Гору као елемемент, који пријету миру на Балкану; што ни у колико не одговара држању Црне Горе према Турској царевини, што јако жалимо.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Критско питање.

На портин протест, односно полагања заклетве грчком краљу у критској народној скупштини, силе заштитнице одговориле су да остају код свог ранијег становишта, према којему Крит стоји под султановим суверенитетом. Буде ли потребно, силе ће поступити енергично против критске владе, не дозволивши да се крње права Турске. —

„Локал-аџагеру“ јављају из Цариграда, да је Турска спремна да Грчкој објави рат, ако би којим му драго начином одобрила изазивајуће држање Крићана. —

Дебата о једном говору цара Вилхелма.

У њемачком рајхстагу је прошиљена дана вођена дебата поводом интерпелације социјал-демократа, због једног говора који је цар Вилхелм држао у Кенигсбергу.

Социјалистички посланик Ledebour нагнао је, да социјални демократи немају ништа против тога, да цар Вилхелм II. говори, колико му је драго, да говори о свим могућим стварима, о којима нешто разумије, или држи, да нешто разумије. С чисто агитаторскога становишта може се само жељети, да што више говори. Рајхстаг међутим захтијева да се цару забрани, да попут самодржца даје израза свом индивидуалном схваћању о државноправном положају и тиме утиче на политику земље, јер се тиме најозбиљније угрожава част и сигурност Њемачке.

Државни канцелар Бетман-Холвег с мјеста је одговорио на ту интерпелацију, изјавивши, да у царевом говору нема ништа, што би се косило с уставом. Цар је истакао једино оно монархистичко начело, на којем се оснива пруско државно право. Лична неодговорност краљева, самосталност и властито схваћање краљево монархичкога права, то су темељне мисли прускога државнога живота.

Та изјава примљена је с великим одобравањем.

Један руски одговор о важности руске војске.

Ту скоро изашао је у „Данцеровом Војном Листу“ један чланак о руској војсци, у коме се са понижењем говори о њеној вриједности и способности.

Поводом тога написао је кнез Багратион у „Руском коњичком Листу“ чланак као одговор на та преклапања аустријског листа, доказујући да би Русија могла предузети са успјехом рат у Европи. —

Он наглашава рђаву припрему последњег рата, војску на брзу руку састављену већином од нерегуларне војске и резервиста, колосалне тешкоће при савлађивању простора, непознавање прилика код противника који је страшно потцејиван, затим околност да је једва петина руске војске у рату судјеловала; да су дакле четири петине већином недирнуте остале. А сада у случају рата Русија би била на својој западној граници у преимућству. Златно ратно искуство недостаје по-

ново потпуно западним силама, тешкоћа маршовања једва ако би било, пошто руска војна снага највећим дијелом већ стоји на западној граници, и могућно је да би у почетку своју сопствену земљу имала да брани, али би то изазвало и отпор народа, као 1812 године.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Освојење ваздуха. У једном скорашњем броју париског „Фигара“ штампан је један чланак, у коме се цифрама излаже, колико су новаца у облику награда и хонорара примили разни авијатичари у току последње године, рачунајући од прве јавне утакмице у Ремсу.

Према статистици, коју је публиковао „Француски Аероклуб“, они су само у наградама добили преко три и по милијона.

За поменуто вријеме на утакмицама је учествовало сто седам авијатичара, од којих је шездесет и шест Француза.

Од свију њих највише је награда добио Луј Полаи. Он је до сад примио 410.262 динара, од којих 250.000 динара за летење од Лондона до Манчестра.

За њим долазе по реду: Леон Моран са 264.899 дин. награде; Ибер Латам са 262.159 динара; Анри Ружије са 261.500 дин.; Жео Шаве са 264.366 динара; Грахам Војт са 175.500 дин.; Алфред Леблан са 164.000 дин.; Анри Фарман са 116.950 дин.; Легане са 89.494 дин.; Обрен са 61.300 дин.; Блерије са 42.000 дин. и т.д.

Ово су само суме новца добивене као награде. Али многи авијатичари добили су за то вријеме и огромне хонораре за летење пред публиком. Кад је Полаи у почетку 1910. године имао у Лос-Анџелосу у Америци да лети пред публиком, био је плаћен са 100.000 динара мјесечно.

Исто су тако Латам и Блерије примили велике суме за своје летење у Блэкполу, Берлину, Бечу, Келну, Цариграду и т.д. Авијатичар Лео Делгранж, који је од награда добио само седам стотина динара до сад, примио је за неколико мјесеци за своје летење у Спаји и Белгији и Донкастру у Енглеској суму од 105.000 динара. Госпођица Дитрије за своје летење у Русији добила је 50.000 динара.

И до сад се знало, да авијатичари морају бити јунаци, али сад се види, да нијесу јунаци узалуд. У колико год ризикују, да у летењу изгубе живот, у толико исто им стоји у изгледу, да за сразмјерно кратко вријеме дођу до знатна богатства.

Типикови „Пауци“. Спљетско „Наше Јединство“ доноси: Лијено дјело Ива Типика „Пауци“, трајне књижевне вриједности, доживјело је по заслуги похвалу, лијених критика и сваких препорука. Па како је то помогло аутору, а нека је он данас занста на висини? У Морпурговој књижари у Спљету продано је, како чујемо, пет комада. У Загребу ни један. То у издању латинским писменима, али је продао преко 2000 комада ћирилицом издања. Ово значи да српска публика радо чита своје лијепе ствари. Свукла се на то, а привукоше је народној литератури љепоте језика и стила, на што се у Срба гледа, а у Хрвата на то се најмање осврће. Ту је и разлог, да Хрвати не воле својој књижи, не осјећају за њу. Наравно је тако и толико да ће се од свега овога што се штампа у Хрвата јако мали дио држати у будућности. Све ће у заборав. Признајемо, у Хрвата се прије 40 година писало много љепше — дакако у опште. Станко Враз био је Словенац, па како је он гледао на љепоту нашега језика и стила. Колико их данас, послје толико деценија, пишу као што је писао Враз.

Друштво за српски језик и књижевност. Ових дана основано је у Биограду друштво за српски језик и књижевност. Предсједник је друшва Павле Поповић професор универзитета и књижевник, а секретар Павле Стефановић, свршени филозоф. Овом друштву, чији су чланови у првом реду сви наставници српског језика и књижевности, циљ је да се узајамно обавјештава о напретку своје науке, затим да се бави читањима наставе српскога језика и књижевности у школама. Одмах првога дана састанка, а остали ће се држати сваког 10. у мјесецу, приступило се и раду. Павле Поповић држао је информативно предавање: „Новији методи у проучавању дубровачке књижевности“, које је са великом пажњом и задовољством саслушано, и предавач је од скупа умован да своје предавање оштампа. Друго предавање држао је професор Миљивоје Башкић: „О узроцима недовољног успјеха у настави српскога језика и књижевности у нашим средњим школама“. Послије његовог говора новела се и кратка дискусија.

Распис награда. Матица Српска расписује за годину 1911:

I. Награду до 1000 круна из задужбине Јована Наке В. С. Миклушког за роман, приповијетку или драму из српског живота; Рок Петров-дан 1911. год.

II. Награду до 50 дуката из задужбине Јована Остојића и жене му Терезије рођ. Зозук за монографију из историје Срба.

III. Наградом од 50—80 круна по штамп. табаку награђују се без нарочитог расписа саставци за Љетопис или Књиге Матице Српске. Наградом од 25—40 круна по штамп. таб. саставци за Књиге за народ. Господа писци умољавају се, да удесе да им рукописи за Љетопис не пређе три штамп. таб., за Књиге Матице Српске десет а за Књиге за народ пет. Пређу ли рукописи тако одређен број штамп. табака, задржава Матица Српска себи право, да о њима донесе своју одлуку.

Дјела на расписану награду (под I. и II.) не могу писци подносити под својим именом, него треба да их означе натписом или знаком. Име, презиме, положај и мјесто становања морају писци у засебном писму написати, писмо запечатити и обилежити га оним истим знаком или натписом, који је споља на самом дјелу.

Само ће се она писма отворити, на којима је исти натпис или знак, који је и на награђеним дјелима. Остала писма и дјела остају до даље одлуке.

Награда се издаје онда, кад писац поднесе дјело наштампано или ако пристане, да му се, уз уговор, дјело штампа у издањима Матичиним. У првом случају мора писац дјело издати за годину и Матици подијети 25 комада.

Дјела која се штампају у Љетопису, могу писци послје публовања у Љетопису својом трошку прештампати или одштампати посебнице.

Према суми преосталог новца наградиће Матица Српска такођер и дјела, која су већ штампана.

Књиге за дјецу. Др. Дане Трбојевић професор у Земуну, проучавајући и сам већ дуже времена питање о популарисању просвјете празабирајући голему вриједност њезину, особито ако се започне ширити од мале дјече из основне школе, одлучио је да издаје књиге за дјецу од 8—13 година, чувајући се да не почини исте погрешке као и његови претходници. Зато књиге његова издања неће бити скупе; стајаће штих 5 *јотура* или *јара*. А попут марљиве пчеле настојаће да у њих покупи из свију литература свијета најљепше и за дјецу најзамимљивије штиво, а тиме, — као што у свом књижевном огласу каже — жели постићи: Да у својих малих читаоца већ зарана облагороди разум и срце учећи их свему, што је истинито, лијепо и добро, укратко да у њих развије савјест, како би данас сјутра постали савјесни и поштени људи. За почетак му је, вели, свакако потребна помоћ одраслих, који ће дјечи његове књиге показати те их тако на њих упозорити. А кад се једном навикну, дјеча ће их, пада се онда и сами куповати. Обистинили се то, то ће одатле имати користи и наша књижевност, јер ће се од тих малих читаоца мало по мало и у нас створити читалачка публика, које ми жалибоже још готово и немамо, особито ако ко настави издавати сличне књиге и са одраслију младеж. Зато се узла у помоћ свију наших просвјетних радника без разлике, особито наставника и свештеника, као и у помоћ наших књижара и издавача. А та је, да сваки у свом крају поради, како би се књиге за дјецу што више рашириле.

Још нешто! Као истински пријатељ братске слоге између Срба и Хрвата, будући да је увјерен да нам је само у слози спас, штампаће своје књиге у обје врсте писмена, тако да непарни бројеви буду штампани ћирилицом, а парни бројеви латинским словима. Тако ће се српска дјеча већ израна научити истом љубављу као и ћирилицу читати писмена, којима се служе Хрвати, а хрватска једнако као и латиницу завољети ово наше заједничко словенско писмо.

Ко наручи више од 25 комада, не плаћа поштарине; књижари добивају мјесто тога 30% попушта. Наручбе прима само уз готов новац.

Пруско-аустријски рат 1866. године. Професор ратне историје на вишој школи војне Академије у Биограду, ђенералштабни потпуковник Милован С. Недић, издао је и дао у штампу дјело под горњим насловом, као војно-политичку стратегијску и тактичку студију.

У овом дјелу изложена је опширно и критички *битка код Кенигреца*, као највећа свјетска битка, која је свршена за један дан, као и крвави бојеви код Гичина, Траутенау, Находа и Скалица што ће за читаоце бити врло поучно са тактичког гледишта.

У најновијој великој битци код Мугдена Јапаници су се показали само као одлични ученици Молткови, јер су вјешто применили Молткову стратегију и организацију и спремиле свој официрски кор по пруском угледу.

Писац се нада, да ће ово дјело бити од користи нашој војсци, у толико прије што у овом рату до сад није ништа у нас писано.

Дјело ће се штампати у свескама. — Прва свеска већ је готова.

Цијена је једној свесци 2 динара. Претплатити се може код писца, Даничићева улица, бр. 26. — Биоград. Скупљачи претплате добијају десету књигу на дар.

Књижевни оглас. — Последња књижевна *јринова* Грофа Лава Толстоја велики роман, АНА КАРЕЊИНА, у српском преводу — три књиге неповезано цијена К 6, у укусном повезу К 10, *цијело издање ван Србије, преузео је „Напредак“ књижевско издавачки завод у Земуну, те се ради јорубине ваља обраћати директно на „Напредак“ Земун — или на „Напреткове“ повјеренике.*

Новац ваља унапријед послати, а за поштарину још 30 п. више.

Преко „Напретка“ могу се добити и друга Толстојева дјела, која су изишла у српском преводу. Нарочито се препоручују његови велики романи:

ВАСКРЕСЕНИЈЕ К 4-80 — РАТ и МИР К 10. — у повезу К. 14. — „Напредак“ продаје *само добре* књиге и музикалије.

Позив. Побуђени потребом, да у једној књизи видимо бар један дио душе нашега народа и снагу и величину његових материјалних представника; а пошто у нашој домовини од неко доба неопостоји књижевног часописа, који би ту осјетну правину попуњавао, потписани су, без ма каквих личних претензија, ставили себи у дужност, да почетком 1911. године уреде и издаду: АЛМАНАХ ЦРНОГОРСКИХ ПИСАЦА.

Поводом овога уљудно позивамо све црногорске писце, да нам до конца децембра т. г. изволе послати сваки по један свој до сада нештампани књижевни прилог, са својом сликом и кратком биографијом на адресу којег било од потписаних.

Овом Алманаху излазак је обезбијеђен, а његова цијена, величина и садржина биће накнадно објављена.

Увјерени, да ће наши писци, схвативши значај овога подухећа, истоме се срдечно одазвати, унапријед им захваљујемо.

Цетиње, 16. новембра 1910. г.

Ђуро Швадијер,

школ. надзорник;

Мићун М. Павићевић,

секретар Мин. Унутр. Дјела.

Нове књиге. Уредништво је примило на приказ:

— *Српски сјоменици из травунске околне*, књига II. Сабрао и написао Леонтије Нинковић, игуман. — Прештампано из „Духовне Страже“.

Биоград, штампа Наумовића и Стефановића 1910. Цијена 1 динар или 1 перпер.

— *Сјоменица војводе Јоксима Кнежевића* уредно Лазар Ј. Чобелић, народни учитељ. — Цетиње. Штампано у кр. цр. Државној Штампарији. 1910. Цијена 60 пара.

— *Успомена сјенима јок доктора Новице П. Ковачевића—Граовског*, санитетског командира, преминулог 6. маја 1910. год. Цетиње. — Штампарија кр. цр. Министарства Војног. 1910.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

— Г. Јован Николић, професор у пензији, написао је и дао у штампу: „*Живот и дјела војводе Петра Вукотића*“. — Тај свој рад подијелио је у три дијела. — У првом је дијелу биографија пок. војводе и опис његове гласовите, јуначке и заслужне породице, као и њен значај по нашу отаџбину. У другом је дијелу ратовање војв. Петра Вукотића, као личног јунака, војсковође и побједитеља на Жабљаку, Омугићу, Граховцу, Њиштицама, Предсједским доловима, Кадиној Продоли, Вучејм Дољу, Острошким кланцима и у многим другим крвавим бојевима и мегданима. У трећем су дијелу политичко дипломатске мисије војводине код свих европских држава и дворова.

Проф. Николић је то сабрао као бив. лични секретар пок. војводе и вјерно описао.

Књига ће изаћи до краја идућег мјесеца у величини од 9 до 10 штампаних табака а цијена ће јој бити само један перпер (круна, динар.)

Моле се сва уредништва српских и хрватских листова да то објаве, а пријатељи и познаници пишеви да се заузму око сакупљања претплате и што прије доставе имена претплатника.

„Дополнителни Требник“. Цетињска Консistorија добила је нижеизложени позив на претплату „Дополнителног Требника“, и налазећи да је он од велике важности за обављање свештеничких дужности, то га свештеству обојега реда овиме топло препоручује, а тијем, да би похитало с претплатом, коју би имало спровести Консistorији.

Позив гласи:

Како ми је давно понестало и пошљедњег комада мога „*Дополнителног Требника*“, који је прије 23 године штампан, а у пошљедње доба јако се тражи од стране браће и г. г. свештеника обојега реда, као и од стране неких наших ова — и оностраних књижара, то сам рад да удовољим жељи поменутих и да штампам с благословом Његове Светости, Преузвишеног Господина *Лукијана Богдановића*, Патријарха Српског, у поправљеном и умноженом издању нови: „ДОПОЛНИТЕЛНИ ТРЕБНИК“ који је свакој цркви односно свештенику врло потребан. Књига ће изијети преко 30 штампаних табака, јер ће се у њу још по неки чин и посљедованије, којих у првом издању нема уврстити, те ће тако ово *најпотјунји Требник* бити. Штампан ће бити крупним словима на финој сатинираној и доста јакој хартији. Како су штампарски трошкови врло велики, то ће се исти штампати само у толико примјерака, колико се за њ претплатника пријавило буде, а неће ући у штампу прије, док ми се бар половина трошкова штампом не осигура. Пошто је то књига црквена, то треба да ју сваки свештеник за своју цркву набави, бар по један комад, јер се такве књиге ријетко штампају.

Молим дакле браћу и г. г. настојатеље и свештенике, да ме у овом подухећу претплатом попомоћи изволе. Цијена је књизи брошираној 7 круна, у платну везаној 8 К, а у кожи 9 круна.

Претплата нека се мени шиље, или коме је лакше послаћу му књигу поштанским поузећем. Рок претплате траје до св. Ваведења.

У Иригу, о св. Томи, 1910.

Василије Николајевић
протојереј и парох.

НАРОДНА ПРИВРЕДА

Пресађивање воћака

За повољно успијевање воћака поред тога што треба строго пазити на саднице, на само пресађивање и избор садница, исто тако треба обратити пажњу и на вријеме када се пресађивање врши.

Код нас се практикује да се пресађивање врши у прољеће, а то је погрешно. Према ономе што нас искуство учи, пресађивање воћака у јесен најбоље је. Ево што о томе говори један од практичних људи: Од избора времена када ћемо извршити пресађивање воћака зависи у главном и успјех у подизању воћака.

Најудесније је вријеме за пресађивање воћака од половине октобра до половине марта, ако нас у томе међувремену не спречавају разне временске непогоде, као што су: мразеви, снијег, велике кише, и ако земљиште није одвише влажно или сувише суво, као што је случај сад код нас.

У овоме међувремену, т. ј. од половине октобра до половине марта, има један дио времена, који је најпогоднији за сађење воћака, а то је јесен.

Доказано је с више огледа, а из искуства, добивеног у разним воћарским крајевима, да су оне воћке, које су пресађене на стално мјесто у јесен или зиму, много боље и бујније напредовале, и нијесу боловале ни најмање од пресађивања, као кад се пресађују у прољеће.

Ако се из буди каквих разлога не би могла сађење да изврши с јесени, онда је од пријекне потребе, да се саднице што раније поваде и за тим пажљиво уграпе у земљу.

За овај се циљ ископа ров у дубину за једну стопу, а у ширину од прилике за двије стопе, па се у томе рову поређа коријење воћака и земљом пригрне. А до овога се направи други ров и тако редом, док се све воћке не уграпе.

Када овако уграпљене саднице с прољећа садимо, видећемо, да су се на подмлађеним жилама развиле ситне жилице или тако зване власице, које су од неопходне потребе, да се воћка може добро укоријенити и примити.

А кад се саднице, чим се из растила поваде, саде у прољеће, дешава се да се ове њезне жилице позлиједе и униште, због чега и воћка пропада.

Раније се тврдило и учило, да воћке не ваља у јесен садити, јер ће преко зиме, жиле измрзнути или у влажној земљи сатрунути. А то није тачно.

Стога треба воћке што раније пресађивати: боље у октобру него у новембру, боље у новембру него у децембру, боље у децембру него у јануару, боље у јануару него у фебруару, боље у фебруару него у марту, и напошљетку, боље их је садити у марту него у априлу.

Пресађивање воћака с јесени има и ове добре стране:

1. Коријење и жиле пресађених садница још прије мјесеца фебруара развиће жилице, на мјестима гдје је коријен младиче био прекраћен, а ово је веома по-

требно, да би се засађена вођка могла примити.

2. Киша и снијег омогућавају, да се набавана земља у рупама што прије слегне, а уз то да остане растресита, а празнине и шуљине, које су случајно остале међу жилама, да се попуне.

3. Због снијега и мрза горњи ће слој земље бити више растресит, па ће кроз њега моћи ваздух и влага лако продирати до жила, те ће се оне много бујније и лепше развијати. А ако пресађујемо у прољеће вођке, чим почне снијег копнати, земља ће се напити одвише воде и биће гњечава и тешка. Касније пак, кад настане лијено вријеме, направиве се око засађених вођака дебела кора, кроз коју не може ваздух и влага до жила допирати, и тако ће вођке у своје напредовању закрљжавити или ће и угинути.

4. Садимо ли вођке у прољеће то су њихове жиле изложене ваздуху и свјетлости, због чега лако увену. Ово се неће десити, ако се вођке саде с јесени и зими, јер је топлота у јесен и зими мања и ваздух је влажнији.

5. Вођке, засађене у позну јесен и зиму, неће патити од суше, пошто земља у зимским мјесецима унија више воде, те је свакад има на расположењу. И због овога нема потребе да се младице с прољећа заливају, па ма каква суша да наступи.

6. У јесен се могу у свима расадницима, који производе саднице благородног вођа, лакше набавити саднице, јер је количина већа него у прољеће, а добију се и лепше и правилније саднице, пошто је избор већи.

7. Дрвена и цвјетна окца почињу већ у фебруару, а поглавито у марту, једрати и појављивати се, због чега се копањем, наковањем и сађењем повреде и пооткидају, што у јесен и зими неће бити, јер у то вријеме вођке мирују.

Како је ове године зима раније освојила него обично, то пресађивање вођака треба извршити првом згодном приликом, чим се вријеме прољеша.

† **Иво Ж. Кнежевић**, Пишу нам из Грађана: — На 23. септембра о. г. пресељено се у вјечност храбри јунак и честити старина кап. Иво Ж. Кнежевић. Покојник је рођен око 1825. године од јуначке куће Кнежевића и васпитан у духу својих витешких предака, и сџм је био обдарен храбрим срцем, да се је свуда и као војник и као старјешина, одликовао и међу првима и најбољима својим друговима изгледао је као јунак у очи страшној смрти — за одбрану домовине. Покојни Иво првом се одликовао у боју на Бољевићима, гдје се је истаккао као ватрено момче. У боју на Граховцу, Крњицама и Дуги Никшићкој показао се као ватрени јунак; у то доба он је био десечар од гарде, а у ту службу су узимани људи из првих редова. У потоњем рату је опет као војник показао своју храброст. На Фундини 1876. г. уграбио је са жива непријатеља алај-барјак; кад га је предао заповједнику црногорске војске војводи И. Пламенцу, овај му је узвикнуо: „аферим, јуначе и јуначки сине! Ти нијеси покорио своје старе. За такве је медаља Обилића!“ И за тај јуначки подвиг буде одликован медаљом Обилића. Његове преси красаху ордени за јунаштво и ревност, међу којима и Данилов орден.

Године 1874, по смрти брата му мила, постављен је ла капетана.

Овај челични јунак с правом је заслужио име јунака, и заиста покојник бјеше прави тип витеза; то бјеше јунак без поноса и хвале, човек пуи поштења, ватрена срца и добре душе. Он је с правом заслужио ријечи Њ. Кр. В. Књаза Престолонашљедника, којима учвијеленој породици изјављује своје високо саучешће: „А добром и милом покојнику, који ми је вазда мио био, лака му црна земља била.“

На 25. септ. покојник је сахрањен уз велико учешће народа из Ријечке и Црмничке нахије, гдје му је указаца највећа почаст од стране присутних.

Лака му родна земља, коју је јуначки бранио и вруће љубио!

о.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном Одбору на Цетињу стигли су од г. Димитрија Таминцића, књиговође Српске Штедионице у Кореници ови прилози:

Српска Штедионица у Кореници	50
Димитрије Таминцић, књиг.	20
Стеван С. Калембер, трговац	10
Пајо Тимља, трговац	10
Д-р Никола Соларић, адвокат	6
Вујо Д. Опсеница, трговац	5
Радивој Ђерић	5
И. Р. Дракулић	5
Дане Белобаба, бирташ	4
Мане Жигић, трговац	5
Стево Вукадиновић, посједник	2
Јово Прица, трговац	2
Миливој Ђурчић, учитељ	2
Петар Стакић, опанчар	2
Тодор Опачић, судб. подворник	2
Љилана Вукадиновић, ратар	1
Милан Богић, адвок. солишизатор	1
Милан Дерикрава, књиговођа	1
Пејо Јундук, бирташ	1
Илија Докмановић, бирташ	1
Миле Дракулић, ратар	1

Нова Земљорадничка Задруга. Заузимањем одјељена народне привреде и угледних трудољубивих људи из племена његушког, а у присуству изасланика г. Милутина Татара — основана је 7. новембра ове године на Његуше „Његушка Земљорадничка Задруга“.

У управни одбор изабрани су: председник Марко Врбица, чланови: Лабуд Марићевић, поп Јован Радоњић, Јошо Н. Поповић, Марко Ф. Вукчевић.

Надзорни одбор: председник, ком. Станко Петровић, чланови: оф. Стеван Оташевић, поруч. Мило Радоњић, Станко Врбица, Кико Николић, секретар Васо Врбица, благајник кап. Лука Поповић.

Зауимљивост разборитих људи из племена његушког за оснивање те корисне установе, за сваку је похвалу.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 15. новембра. Према вијестима грчких листова, Бугари су заузели силом цркве двају села у диоцези Карафера. Патријарх ће тражити повратак истих на основу закона о црквама.

Данас је било 27 случајева колере, од којих 19 смртних.

С. Севестијан, 15. новембра. Јављају из Бордо-а да је краљ Алфонс издржао лаку операцију. Резултат је повољан.

Лондон, 16. новембра. Краљ је потписао прокламацију с којом се

распушта парламент. Нови парламент сазван је за 31. јануара 1911. године.

Атина, 16. новембра. Воз у коме је путовао Веницелос за Волос у мал те није искочио са трачница, ушљед великог гвозденог дирека постављеног преко истих; једино захвалећи присебности кондуктера, катастрофа је избјегнута. Држи се да се ради о атентату.

Атина, 16. новембра. Веницелос је држао у Лариси програмни говор у коме је развио реформе унутрашње политике. У погледу иностране политике изјавио је да је његова влада скроз мирољубива, пошто држава потребује дугу периоду мирноће. Војене мјере немају никаквог офанзивног карактера.

Он је вољан да отклони сваки неспоразум са Турском и осталим балканским државама те при томе рачуна на симпатије цивилизованог свијета.

Цариград, 17. новембра. Према депеши скадарског валије, сви арбанашки емигранти повратили су се из Црне Горе у Тузи и подвргнули су се властима.

Тула, 18. новембра. Суд је потврдио тестаменат Толстојев, којим је завјештао својој кћери Александри сва његова дјела и све рукописе.

Беч, 18. новембра. Цар је именовао посланика Брауна у Атину и Форгача у Биограду својим тајним савјетницима.

Биоград, 18. новембра. Скупштина је усвојила у начелу трговачки уговор са Аустро-угарском.

Солун, 19. новембра. Десиле су се експлозије у складиштима робе на станици Куманово и на жељезници Скопље Зибевче. Више је радника тешко рањено. Мисли се да је то атентат с бугарске стране.

Рим, 20. новембра. У камари се наставља претрес о иностраној политици. — Сан Ђулиано је изјавио да инострана политика Италије има сврху да се уздржи мир, стојећи у погледу тога на чврстој основи у Тројном Савезу. — Одношаји са Турском су веома пријатељски. Скорашња нота критске народне скупштине у прилог анексије Крита, не може имати никаквог значаја, ни измијенити намјере велесила заштитница да се уздржи status quo и право султановог суверенитета.

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 10. до 20. новембра 1910. год.

Гранд Хотел: Г. Барток, чинов. минист. из Будимпеште; Јосиф Кобау, тргов. путник из Трста; Н. Обнорски, секр. легације из Петрограда; Рудолф Јашке, Адолф Мартини, Јанко Сврљуга, Франц Крелар и Рудолф Кениш, аустр. официри из Котора, а три војника; Франо Свед, тргов. из Котора; Антон Фузни, тргов. путник из Брна; Љубиша Лукић, секрет. суда из Биограда; Др. В. Ботери адвокат из Трста, Т. Ковачевић, тргов. из Трста; Мерта Жевећ и Марта Кент из Америке; Војшек Шуш, новинар из Моравске; Фриц Срухс, прив. из Линца; Мориц Забрах инжињер из Беча; М. Церниански, с госпођом проф. из Сарајева; А. Вараскини, инжињер из Рима.

Хотел Рајнвајн: Вилем Шмиц, чинов. из Беча; Никола Роза, тргов. из Беча; Фердинанд Вивот, тргов. из Котора; Паво Вичевић, тргов. из Котора.

Становиштво с душевним и тјелесним недостацима у Црној Гори по попису на дан 31. децембра 1909.

— ГЛАВНИ ПРЕГЛЕД —

ВАР. ОПШТИНЕ и ОБЛАСТИ	Умоболних			Слијепих			Глувонијемних			Осакаћених		
	Мушких	Женских	У опште	Мушких	Женских	У опште	Мушких	Женских	У опште	Мушких	Женских	У опште
1 Варошке општине	25	11	36	15	11	26	12	10	22	17	30	47
2 Катунско ријечка област	78	55	133	64	51	115	33	39	72	106	76	182
3 Зетско брдска „	54	24	78	34	26	60	37	13	50	72	69	141
4 Никшићска „	56	32	88	53	41	94	48	19	67	117	71	188
5 Морачко васјев. „	49	45	94	50	41	91	30	27	57	92	74	166
6 Примор. Црмн. „	25	24	49	21	20	41	20	16	36	42	30	72
Свега:	287	191	478	237	190	427	180	124	304	446	350	796

Број 9731 Из Канцеларије Стат. Одсјека Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела. 5. Новембра 1910 Цетиње.

Статистика особа, које се баве просјачењем за 1909 год. ПРЕГЛЕД ПО ОБЛАСТИМА БЕЗ ВАР. ОПШТИНА

ОБЛАСТИ:	Број Особа			Примједба:
	Мушких	Женских	У опште	
1 Катунско ријечка	12	4	16	Ово су већином лица с душевним и тјелесним недостацима; без имања и за рад оспособљена.
2 Зетско — брдска	17	21	38	
3 Никшићска	29	28	57	
4 Морачко васојевска	46	23	69	
5 Приморско црмничка	1	—	1	
Свега:	105	76	181	

Број 10025 Из Канцеларије Статистичког Одсјека Краљев. Министар. Унутр. Дјела 11. Новембра 1910. Цетиње.

Статистика особа, које се баве просјачењем за 1909 годину. — ПРЕГЛЕД ПО ВАРОШКИМ ОПШТИНАМА —

ВАР. ОПШТИНЕ	Број Особа			Примједба:
	Мушких	Женских	Свега	
1 Цетиње	1	2	3	Све су ово већином лица с душевним и тјелесним недостацима; без имања и за сваки рад оспособљена.
2 Подгорица	1	1	2	
3 Ријека	—	1	1	
4 Данилов-град	—	1	1	
5 Никшић	2	2	4	
6 Колашин	—	—	—	
7 Андријевица	—	—	—	
8 Бар	1	—	1	
9 Уљцињ	—	—	—	
10 Вар. Пазар	—	—	—	
У опште:	5	7	12	

Број 9839 Из Канцеларије Статистич. Одсјека Краљев. Министар. Унутрашњих Дјела. 9. Новембра 1910. Цетиње.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовање. Њ. В. Краљ. Господар благоизволио је одликовати Јанка Кривокапића трговца у Никшићу IV степеном Данилова ордена.

Народна Скупштина. Народни посланици сакупљени на Цетињу у овогод. редован сазив Скупштине, имали су у прошли четвртак у 9 сати изутра први претходни састанак у сали Дома Краљевске Владе, гдје ће се држати скупштинске сједнице, те су на позив министра унутрашњих дјела отишли корпоративно у манастирску цркву на призивање Св. Духа.

По повратку из цркве, посланици су се упутили поново у скупштинску салу, гдје је по словнику заузео привремено председничко мјесто, г. Јанко Милић, као председник вериф. одбора, предложивши за привремене секретаре Риста Бошковића и Марка Требешанина. Затим је настала прозивка посланика, те је константовано да их јена окупу присутно 56. Тада је привремени председник предложио, да се приступи избору часништва, одредивши г. г. С. Кривокапића и М. Радовића да воде контролу над сабирањем гласова. Пошто су сви изборници гласовали, привремени председник објавио је да су изабрани г. г. Мило Дожић за председника са 89 гласова; Јанко Милић за подпредседника, са 36 гласова; Сава Драговић и прота Душан Петровић за секретаре, први са 46 а други са 43 гласа. Остали гласови били су подијељени на поједине посланике.

Ново изабрано часништво заузело је по том своја мјеста, те је г. Мило Дожић у име своје и осталог часништва захвалио посланицима на повјерењу које су им указали. Затим су се посланици разишли.

Јучер су имали, пак, први редовни састанак на коме је прочитан указ Њ. В. Краља Господара којим се отварају скупштинске сједнице, а који је стојећи саслушан и пропраћен бурним клицањем: Живео! те су се посланици подијелили на одсјек, а по том су отишли у Двор да поздраве Њ. В. Краља Господара који их је љубазно примио.

Данас је била друга редовна сједница, на којој су прочитана три указа Њ. В. Краља Господара којима се подносе Народној Скупштини на ријешење два нова законска пројекта.

Јавна предавања. Прошле недјеље држао је у Владином Дому г. П. Вучковић, министар просвјете и црквених послова јавно предавање о женским у Господаревим дјелима, које је било врло лијепо разрађено и посјећено, а сјутра у 8 и по сати у вече у Зетском Дому држаће г. П. Богдановић, наставник, друго предавање. Послије предавања биће играња.

ОБЈАВА

У извршењу ријешења Г. Мин. Финансија и Грађевина од 21. октобра 1910. године број 6443. објављује се трговцима и др. оvdје и у унутрашњости.

Коначна распродаја с попустом

ствари преосталих иза прославе: страмаца, брокера, бокара, пјачела, боцуна, разних чаша, ножева, пируна, машина од сладоледа, конопа, кавалета.

Продају врши нарочито одређени орган у Владином Дому, у обично канцелариско вријеме и свакога дана, а куповица је и за препродају дозвољена.

Попуст је 20% на износ куповице до 300 перпера, а 25% на вриједност купљених ствари преко 300 перпера, разлику се од цијена по којима је, као најнижим и без царине, распродавао ствари Ликвидациони одбор до 21. прошлог мјесеца.

К броју 6434. Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 3. октобра 1910. год., Цетиње. 3,5

ОБЈАВА

На дан 5. децембра т. г. одржат ће се јавна лицитација закупа издавања хране осуђеницима Централног Казненог Завода у Подгорици, а за једну т. ј. од 1. јануара до закључно 31. децембра 1911 године.

Поводом тога позивају се сви они који би вољни били закуп учинети, да означеног дана тачно у 8 сати пр. подне предстану у канцеларији ове Управе, где ће се лицитација обавити.

Ко би желио раније упознати се прописом хране и уговором може их сваког дана за вријеме канцеларијских часова добити у канцеларији Управе на прочитање.

Закупник хране дужан је дати 2000. перпера кауције било у готовом новцу, сигурном јемству или залози.

Број 564. Из Управе Централног Казненог Завода: 10. новембра 1910. год. Подгорица.

Службени огласи

ОБЈАВА

Голуб Ђурашковић из Турске и Петар Раичковић из Подгорице — радници, нашли су 7. септембра ове године у двористи „Италијанског Ресторанта“ на Цетињу 124 перпера и 60 пара, који им је новац одузет и дат на припад Црногорској Банци на Цетињу. До сада се, пак, није пријавио власник реченог новца, који би имао јасних доказа, да је он његов, те се овим, у смислу рјешења овог суда, од данас број ове објаве, а на основи чл. 84. Општ. Имовинског Законика, позива власник речених изгубљених новца, да се са чистим доказима, да је ова сума заиста његова, пријави овом суду, те да му се новац уручи.

Ако се, пак, у току од двије године по изласку ове објаве не пријави власник овог новца или се ко пријави, а не докаже да је новац његов, њиме ће се поступити према пропису чл. 87. Општ. Имов. Законика, т. ј. даће се онима који су га изшли.

Број 4564—IV—1910—578.
Цетиње, 12. октобра 1910.

Краљ. Обласни Суд
предсједник,
Саво П. Вулећ

Р. 167. бр. 706. 3,3

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Петра Јошанова Ковачевића из Косовског Луга, извршиће се 1. фебруара 1911. године у 3 сата послје подне, виђи оглас у „Гласу Црногорца“ број 43.

К броју 397.
У Рсојевићима, 12. новембра 1910. г.
Капетански суд
кап. Ј. Војводић

Р. 39. бр. 1092. 1,1

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Закона објављујем, да у овој вароши обављам манифактурну, колонијалну и разну другу радњу под доље означеном фирмом.

Ст. Бар, 5. новембра 1910.
Р. 29. бр. 1046. 1,1 Марко Гураши

ОБЈАВА. — Којом чиним на знање према § 5. Трговачког Закона, да држим крчмарску радњу на Брда Ђеклићска.

Јошо Станковић
из Ђеклића
Р. 21. бр. 1048. 1,1

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Законика јављам, да обављам оvdје на Цетињу мјешовиту трговину, под својом фирмом.

Цетиње, 12. новембра 1910.,
Р. 24. бр. 1059. 1,1 Васо Вујић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона, објављујем, да обављам ханџијску радњу на Обзовици, под фирмом подписатога.

Обзовица, 14. новембра 1910.
Р. 24. бр. 1064. 1,1 Божо Катарић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика, чиним на знање, да држим ханџијску радњу при колском путу „Мулиново почивало“.

Ђеклићи, 15. новембра 1910.
Ђуро Ристов Гвозденовић
Р. 25. бр. 1065. 1,1

ОБЈАВА. — Којом чиним на знање да држим ханџијску радњу на Симуљу, на основу § 5. Трговачког Закона.

Ђеклићи, 15. новембра 1910.
Официр Никола Гвозденовић
Р. 24. бр. 1066. 1,1

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да у овој вароши, у Дечанској улици држим дрводрјелску радњу под мојим именом.

Цетиње, 10. новембра 1910.
Р. 29. бр. 1067. 1,1 Машо С. Мартиновић

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим кафанску радњу у овој вароши под фирмом:

Никшић, 15. новембра 1910.
Р. 23. бр. 1085. 1,1 Милан Рундић

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим кафанску радњу у овој вароши под фирмом:

Никшић, 9. новембра 1910.
Р. 23. бр. 1085. 1,1 Јовица Рџез

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика чиним на знање, да ће од сле наша трговачка радња постојећа оvdје, постојати и даље под фирмом:

Судски број 3287.
Никшић, 22. октобра 1910.
Р. 33. бр. 1084. 1,1 Ђоко Бр. Мијушковић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика чиним на знање, да ће од сле наша трговачка радња постојећа оvdје, постојати и даље под фирмом:

Судски број 3339.
Никшић, 22. октобра 1910.
Р. 33. бр. 1084. 1,1 Реџић и Дуровић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим гостионичарску радњу под фирмом: „Хотел А. Рајнвајн.“

Цетиње, 18. новембра 1910.
Р. 23. број 1091. 1,1 А. Рајнвајн

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим књијарску радњу под фирмом: Књијара А. Рајнвајн.

Цетиње, 18. новембра 1910.
Р. 23. број 1091. 1,1 А. Рајнвајн

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика дајем на знање, да у овој вароши, у Катунској улици број 88., обављам фотографску радњу под фирмом: „Фотограф Ђорђевић“

Цетиње, 29. октобра 1910.
Р. 32. број 1095. 1,1 Ђорђевић Ђорђевић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујемо, да ћемо и даље водити нашу трговину у Никшићу са разним артиклима под досадашњом нашом фирмом:

Судски број 3413.—II.—1910.—18.
Никшић, 27. октобра 1910.
Нешо Браћа Поповић
Р. 35. бр. 1096. 1,1

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Закона објављујем, да држим на Ријеку пећарску радњу под мојом фирмом:

Ријека, 29. октобра 1910.
Р. 25. бр. 884. 1,1 Блажо Савов Ђурашковић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика чиним на знање, да сам отворио трговачку радњу мјешовите робе под фирмом доље подписатог.

Ријека, 29. октобра 1910.
Р. 30. бр. 885. 1,1 Марк Ноја, трговац

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика са овим чиним на знање, да обављам кафанску и гостионичку радњу у Грахову под фирмом:

Грахово, 9. новембра 1910. г.
Р. 29. број 1047. 1,1 Никола Ђедовић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да оvdје обављам мјешовиту трговину: манифактуром, гвожђаријом, кинкаљеријом, кафом, цукром, пићем, црногорском робом, под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910.
Р. 30. број 1049. 1,1 Михаило Ј. Булајић

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Законика јављам, да оvdје обављам мјешовиту трговину, у истој кући конакс и квартир под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910.
Р. 28. број 1049. 1,1 Тодор Ј. Булајић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да оvdје обављам трговину са кафом, цукром, кожом и пићем под фирмом:

Вилуси, 8. нов. 1910.
Р. 23. број 1049. 1,1 Петар Н. Ковачевић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да оvdје водим трговину са кафом, цукром, кожом и пићем под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910.
Р. 27. број 1049. 1,1 Видак Р. Ковачевић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да оvdје обављам кафанску радњу пићем и духаном под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910.
Р. 25. број 1049. 1,1 Благоје П. Ковачевић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да оvdје водим манифактурску трговину под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910. год.
Р. 23. број 1049. 1,1 Јован Р. Ковачевић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика јављам, да оvdје обављам кафанску радњу под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910.
Р. 23. број 1049. 1,1 Стеван С. Булајић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика јављам, да оvdје обављам трговачку мјешовиту радњу под фирмом:

Вилуси, 8. новембра 1910.
Р. 23. број 1049. 1,1 Благоје Н. Булајић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика, овим чиним на знање, да обављам оvdје трговачку радњу у Грахову под фирмом:

Грахово, 9. новембра 1910. г.
Р. 27. број 1050. 1,1 Аџис Буразеровић

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Законика стављам до знања, да у овој вароши држим трговину мјешовите робе под мојом фирмом: Број 470.

Шавник, 10. новембра 1910. год.
Р. 30. бр. 1051. 1,1 Милош Б. Баровић

ОГЛАС. — У смислу § 5. Трговачког Законика, са овим дајем на знање, да држим у Шавнику трговину са мјешовитом робом, као и кафану, под фирмом:

Судски број 738.
Шавник, 9. новембра 1910.
Р. 35. бр. 1052. 1,1 Ђуро и браћа Шћеповићи

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Законика стављам до знања, да у овој вароши држим трговину мјешовите робе под нашом фирмом: Број 739.

Шавник, 6. новембра 1910.
Р. 30. број 1053. 1,1 Црногорац и Неимаревић

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Законика стављам до знања, да у Буковици држим трговину мјешовите робе под нашом фирмом: Број 750.

Буковица, 2. новембра 1910.
Р. 28. број 1054. 1,1 Браћа Грујићи

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Законика са овим објављујем, да држим кафанску радњу у Даниловом Граду под фирмом:

Р. 20. бр. 1055. 1,1 Радоје Драговић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика стављам до знања, да у Буковици држим трговину мјешовите робе под фирмом: Број 751.

Буковица, 2. новембра 1910.
Р. 28. бр. 1056. 1,1 Крсто Барац

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Законика стављам до знања, да у овој вароши држим трговину мјешовите робе под мојом фирмом: Број 749.

Шавник, 10. новембра 1910. г.
Р. 30. бр. 1057. 1,1 Лазар М. Кујунцић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика јављам поштованим путницима, да на главном путу Грахово—Никшић, код Осјеченице, држим ханџијску радњу снабдевену свим путничким потребама, уз дозволу препродавања црногорског монополисаног духана под мојом фирмом:

Грахово, 8. новембра 1910. год.
Р. 42. бр. 1058. 1,1 Трипо Ђоков Миловић

ОБЈАВА. — Сагласно прописима постојећег Трговачког Законика Краљевине Црне Горе, објављујем, да у Колашину у кругу пјаче, обављам кафанско-гостионичарску радњу, у властитој кући са својим капиталом.

Колашин, 9. новембра 1910.
Р. 33. број 1060. 1,1 Милета Јованов Марић

ОГЛАС. — Моју пећарску радњу која постоји у овдашњој пјачи продужићу и даље под истом фирмом, што дајем јавности на основу § 5. Трговачког Законика.

Судски број 3294.—II.—1910.—
Никшић, 10. новембра 1910.
Р. 33. број 1061. 1,1 Раде Савелић

ОГЛАС. — Сагласно § 5. Трговачког Законика објављујем, да ћу моју колонијалну и кинкаљерску трговину оvdје држати и по данас под фирмом:

Улицу, 10. новембра 1910.
Р. 27. број 1062. 1,1 Андрија Пици

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да у Подгорици у Миркову Варош, улица Краља Николе, држим радњу стакла, ситне робе, под фирмом:

Р. 25. број 1063. 1,1 Никола С. Попанико

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да у Подгорици у Миркову Варош, улица Краља Николе, држим радњу бакалску и крчмарску под фирмом:

Р. 24. број 1063. 1,1 Илија Лаиновић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да у Подгорици у Миркову Варош, улица Краља Николе, држим опанчарску радњу под фирмом:

Р. 22. број 1063. 1,1 Садик Алибалић

ОГЛАС. — Моју трговину са мјешовитом робом у овдашњој вароши, продужићу и даље водити под фирмом: „Нико Лучић и синови“, што дајем јавности сагласно наређењу § 5. Трговачког Законика.

Судски број 3309.—II.—1910.—18.
Никшић,
Р. 35. број 1069. 1,1 Нико Лучић

ОГЛАС. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да ћу моју трговину са мјешовитом робом, продужити и даље водити у оvd. вароши под мојом фирмом:

Судски број 3233.—II.—1910.—18.
Никшић, 11. новембра 1910.
Р. 38. број 1069. 1,1 Крсто М. Каваја

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика извјештавам, да моју црвљарску занат. радњу, и радњу разне трговине водим на фирму: „Хаџи Алуш Муртоја“.

Ст. Бар, 10. новембра 1910.
Р. 29. број 1070. 1,1 Муртеза Х. Алуш

ОГЛАС. — Нашу трговину са мјешовитом робом продужићемо и даље водити у овој вароши под фирмом: „Браћа Чопићи“, што дајемо јавности сагласно наређењу § 5. Трговачког Закона.

Судски број 3308.—II.—1910.—18.
Никшић, 16. новембра 1910.
Р. 40. број 1101. 1,1 Мато Арсо Браћа Чопићи

ОГЛАС. — У смислу § 5. Трговачког Закона изјављујем, да ћу моју досадашњу крчмарску радњу и даље продужити под фирмом:

Судски број 3440.—II.—1910.—18.
Никшић, 30. октобра 1910. год.
Р. 33. број 1102. 1,1 Видак Никчевић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика стављам до знања, да своју трговину крчмарску радњу држим у овој вароши под фирмом:

Судски број број 3492.—II.—1910.—18.
Никшић,
Р. 32. број 1102. 1,1 Драго Лаловић

ОГЛАС. — Моју постојећу радњу кафанску са гостионицом, продужујем и даље водити у овој вароши и под досадашњом фирмом: „Јевто Марков Ђурђевић“, што дајем јавности сагласно § 5. Трговачког Закона.

Судски број 3403.—II.—1910.—18.
Никшић, 12. новембра 1910.
Р. 45. бр. 1103. 1,1 Јевто М. Ђурђевић

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Законика јављам, да обављам ханџијску радњу у капетанији Горњо-Црмничкој — племену Брчели.— Брчели, 15. новембра 1910. г.

Р. 25. бр. 1105. 1,1 Јоко Јовановић

ОГЛАС. — Моју кафанску радњу са разлијем пићем, постојећу у овдашњој варошици и даље ћу водити под досадашњом фирмом: што дајем јавности сагласно наређењу § 5. Трговачког Законика.

Судска дозвола број 766.
Шавник, 7. новембра 1910. г.
Р. 40. број 1106. 1,1 Новица Г. Радуловић

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Закона чиним на знање, да обављам у Шавнику трговину мјешовите робе под фирмом:

Шавник, 12. новембра 1910.
Р. 25. бр. 1107. 1,1 Сава Кујунцић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика изјављујем, да држим обућарску радњу у Даниловом Граду под фирмом:

Р. 25. бр. 1108. 1,1 Мило В. Мартиновић, обућар

ОГЛАС. — Моју постојећу златарску радионицу на овдашњој пјачи, и даље ћу водити под досадашњом фирмом: „Арсо Радуловић“, што дајем јавности према наређењу § 5. Трговачког Закона.

Судски број 3387.—II.—1910.—18.
Никшић, 26. октобра 1910. г.
Р. 40. бр. 1109. 1,1 Арсо Радуловић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да у варошици Грахову водим капанску радњу под фирмом:

Грахово, 11. новембра 1910. год.
Р. 25. број 1074. 1,1 Новица Николић—Реџо

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Законика објављујем, да у варошици Грахову у својој кући, обављам кафанску радњу под фирмом:

Грахово, 10. новембра 1910. год.
Р. 30. број 1075. 1,1 Крстун Б. Лазовић

ОБЈАВА. — По § 5. Трговачког Законика, обављам кафанску радњу у варошици Грахову, под мојом фирмом:

Грахово, 12. новембра 1910.
Р. 21. број 1076. 1,1 Душан Банићевић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да у варошици Грахову држим манифактурну радњу, и у истој кући кафану и гостионицу под фирмом:

Р. 27. број 1077. 1,1 Александар Самарџић

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Законика објављујем, да у варошици Грахову држим кафану и гостионицу под фирмом:

Р. 20. број 1078. 1,1 Станко Ковачевић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да у Никшићу држим кафанску радњу под фирмом:

Судски број 3562.—II.—1910.—18.
Никшић, 13. новембра 1910. год.
Р. 28. број 1079. 1,1 Илија Цицил

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Закона објављујем, да на главном путу од Грахова за Никшић у Рудине капетанији граховској, водим ханџинску радњу и монопол дувана под фирмом:

Грахово, 15. новембра 1910. год.
Р. 37, бр. 1110, 1,1
Новица В. Ковачевић

ОГЛАС. — Моју ханску радњу на Гвозду у капетанији луковској, продужујем и даље водити под досадашњом фирмом: „Бајо Радованов Ђурђевац“, што дајем јавности сагласно § 5. Трговачког Закона.

Гвозд, 15. новембра 1910. год.
Р. 35, број 1111, 1,1
Бајо Р. Ђурђевац

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам трговинску радњу кафом, цукром, пићем и живим у Коравлици у Опутној Рудини под фирмом:

Коравлица, 6. новембра 1910. год.
Лазар Перућица

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Коравлици водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Лука Перућица

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Подврши водим трговину кафом, цукром и пићем под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Ђорђија С. Пејовић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквицама водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Милован Ковачевић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Врбци водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Ђорђије Б. Бјелица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквине водим трговину кафанском радњом и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Баћо Вукајловић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквине водим трговину кафанском радњом и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. г.
Филип Бјелица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Врбци водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Лазар Бјелица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Врбци водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Раде Бјелица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Врбци водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Алекса Бјелица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквине водим трговину кафанском радњом и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. г.
Мујо Комненић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквима водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Лука Рогач

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквима водим трговину кафом и цукром под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Јевто М. Рогач

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквима водим трговину кафом и цукром под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Лазар И. Иковић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквима водим трговину кафом и цукром под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Божо Иковић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Коравлици водим трговину кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Раде Перућица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквима водим трговину, манифактуром, живим и пићем под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. г.
Видак Ђ. Кртолица

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Ковачима водим трговину кафанском радњом под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Јоко Бјелетић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Ковачима водим трговину кафом и цукром под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Саво Бјелетић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да у Црквима водим трговачку радњу кафом, цукром и живим под фирмом:

Опутна-Рудина, 6. новембра 1910. год.
Огласа 21, Р. 550, бр. 1112, 1,1
Ђорђо Рогач

ОБЈАВА

Сагласно наређењу чл. 8., 9., 10. и 25. Правилника варошких општина и чл. 18. Правилника о мјерама и мјерачини, потписана Управа даваће на јавнијем лицитацијама под закуп за 1911 годину — у даље означеним данима ове године:

- а) 11. децембра таксе на живо и коже, увозине и мјерачине;
- б) 15. децембра кланичне таксе; и
- в) 18. децембра искључиво право продаје монополираних артикала с правом на општинску бараку.

Лицитација ће се држати у канцеларији потписане Управе од 8—12 прије и од 2—5 сати послје подне, и закупи ће се уступити понудиоцима најповољнијих цијена — разумије се, ако услови буду одговарали општинским интересима.

Они, који желе лицитирати, могу се обратити потписаној Управи и прије дана лицитација, као и на сами дан, где ће добити детаљнија објашњења и услове.

Број 1368. В—1910—562. Из канцеларије Управе Општине Вароши Цетиња, 11. новембра 1910. г., на Цетињу.
Р. 145, број 1004, 2,2

Управа Барског Друштва

Ставља се до знања поштованом грађанству, да је почев од 1. децембра по н. кал. па све до даље објаве измјењен распоред пловидбе пароброда по Скадарском Језеру, према шљедећему:

- Полазак са Ријеке за Вир у мјесто у 11:50 ура у 11 прије подне.
- Долазак са Ријеке на Вир умјесто у 1:10 ура у 12:20 послје подне.
- Полазак са Вира за Ријеку у мјесто у 1:50 ура у 1— послје подне.
- Долазак са Вира на Ријеку у мјесто у 3:20 ура у 2:40 послје подне.

Р. 87. бр. 1089. 1,1

ПОЗИВ

Индустиско Акционарско Удружење

одржаће у неђељу 5. децембра 1910 у 8 сати прије подне у локалу г. Обрена Попаре у Никшићу своју **I ванредну главну скупштину** са овим дневним редом:

- 1) Избор перовође за вођење скупштинског записника и три акционара за потпис истог;
 - 2) извјештај управе о досадашњем раду;
 - 3) предлог управе за повишење капитала по члану 13. правилника; и
 - 4) евентуални предлози.
- Моле се господа акционари да би у што већем броју дошли на Скупштину. Никшић, 18 новембра 1910.

УПРАВНИ ОДБОР

Индустриског Акционарског Удружења
Р. 85, бр. 1099, 1,1

ОБЈАВА

Према члану 72. привременог правилника за експлоатацију слободног барског пристаништа од 26. септембра 1909. укрцавање робе у барско пристаништу, почињући од 1-ог децембра (п. н. к.) о г. вршиће се према овом распореду:

- У мјесецу јануару, фебруару и марту од сати 8 из јутра до 5 пос. под.
 - У мјесецу априлу и мају од сати 7 из јутра до 6 пос. подне.
 - У мјесецу јуну, јулу и августу од сати 6 из јутра до 6 пос. подне.
 - У мјесецу септембру од сати 7 из јутра до 6 пос. подне.
 - У мјесецу октобру од сати 7 из јутра до 5 пос. подне.
 - У мјесецу новембру и децембру од сати 8 из јутра до 5 пос. подне.
- У смислу члана 74-ог истог правилника за све радове извршене ван распореда и у неђеље или празничне дане, који су предвиђени државним календаром, тарифа ће се повећати са 75%.

1,1 Управа Барског Друштва.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Марије Лукине Краљевић с Ријеке, извршиће се на дан 1. децембра 1910. године и 1. марта 1911. године. Види оглас у 46. броју „Гласа Црногорца“ од 1910. године.
Број 683—20—910.
На Ријечи, 16. новембра 1910. г.

Општински Суд председник
кап. Илија Шћеповић
Р. 48, број 1093, 1,1

„ЈЕДИНО“

Судар обућа која воду непропушта

израђује се само у мојој савршеној обућарској радионици, као и све врсте модерне обуће из првих свјетских творница и најбољих кожа, за које подписани препоручује.

С поштовањем
Петар Судар.
Р. 35, бр. 1100 1,3

Приватни огласи

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Мибуна Улића с Ријеке, извршиће се 10. децембра 1910. год. Види оглас у 27. и 37. броју „Гласа Црногорца“ од 1910. год.
Број 257—43—1910.
На Ријечи, 16. новембра 1910. год.
Општински Суд председник
кап. Илија Шћеповић
Р. 42, број 1093, 1,1

**ТРГОВАЧКО
ОРИЈЕНТАЛСКО ДРУШТВО**

Анонимно Друштво. — Капитал од 3.000,000 франака у злату потпуно уплаћен.

**ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА РОБУ
У БАРУ**

Са сопственим стовариштима у слободној луци, агенцијама и стовариштима у Подгорици и у Скадру (Албанија) Комисијони и заступништва:

Агенција Парабродског Друштва
„Пуљије“ у Бару.

Централна Администрација Друштва је у Венецији. Банкарско Одјељење је у Цариграду са додатим Одјељењем робе за Левант (Исток).

П.п.бр.387. 10,24

ОБЈАВА

У магазину ове царинарнице налазе се разни предмети који су тецајем већ дужег времена стигли на ознаке доље наведене:

- а) 1 бала кучине знак Г. С. 170. кг. на адресу браћа Марићи;
 - б) 1 кашет уља знак В. № 162, 23 кг. и 1 точак знак К. С. № 174497, 134 к. обоје на адресу Браће Марићи;
 - в) 3 бачве клинаца знак Г. С. 180. кг. на адресу Хаџи Хафис Лукчевић;
 - г) у 2 кола, билијар, знак К. Г. № 1/2, 642 кг. на адресу Крцуна Ђурашковића;
 - д) 1 бачва катрана на адресу Кељ Дема, 100. кг.
 - ђ) 1 кашета знак В. Р. & Со № 14146, 31 кг. разних есенција на адресу Динка Мистуре.
- Те се овим позивају власници горе именованих предмета, да се најдаље до 30. новембра о. г. инклузиве пријаве овој управи са односним документима, на основу којих би могли подићи робу из овдашњег магазина уз отплату царинских дажбина, иначе ће управа са наведеним предметима поступити у смислу друге алинеје чл. 69. у вези са 71. царинског закона.
Број 921.
Подгорица, 6. новембра 1910.
Управитељ царинарнице
кап. В. Лабановић

Р. 185. број 1044. 2,2

ОБЈАВА

Част ми је исвијестити све оне трговце, који би жељели, да им из Котора превозим робу, да полице од робе могу положити у **Подгорици** код г. **Ђорђа Радојковића**, а у **Никшићу** код г. **Благоте Радуловића**, са којима могу и погодбу учинити.

Цијене су: од Котора до Никшића 12 а до Подгорице 8 перпера од квинтала, изузев громорадне робе.

Р. 60. бр. 1042. 2—3 Никола Кршикапа.

ОГЛАС

Продаје се један млин са три вигла у „Горњем пољу“ — у близини вароши Никшића, — уз млин дотичне двије косе ливаде са општинским правом. Мјесечни приход је од млина 100 перпера франко.

Ко би желио купити горње имање нека се за детаљнија објашњења и услове обрати потписаном.

Никшић, 1. новембра 1910. г.
Радисав Лучић.
Р. 61. бр. 919 3,3 адвокат.

НАЈБОЉИ ЕТЕРНИТ

ЕТЕРНИТ — ИТАЛИЈАНСКОГ ЕТЕРНИТског ДРУШТВА ИЗ ЂЕНОВЕ

као такав — одобрен је најбољи на анализу у **Париз**. За потврду увјерења, важи најбоља препорука овог етернита, што је Дом Краљевске Владе покривен поменути етернитом.

Овим објављујем да сам заступник поменутог Етернитског Друштва из Ђенове, за Црну Гору. Кома је потребит најбољи етернит нека се обрати потписатом.

Цетиње.
Петар Дреџун.
П. п. бр. 665 5,5

ОБЈАВА

Наш брат Саво Рашов Стаматовић биће 12. година, да је пошао у иностранство. Па све ово вријеме, не само да је Саво што кући привређивао, него је кућу задуживао, те је ова његова дугове исплаћивала, чиме је његов дио у кући већ и исцрпљен. Што овим и изјављујемо уз напомену, да, а на темељу чл. 696. Оп. им. зак. кућа више неће одговорити како за досадање тако ни за посадање Савоине дугове.

Рогани, 10. новембра 1910.
Радован, Пуниша и Симо
Р. 84. број 1025. 2,3 браћа Стаматовићи

МАРКЕ Поништене Црногорске и од других балканских држава, купујем у свакој количини уз највише цијене. Понуде или пошиљке на наслов:

A. Weisz, Briefmarkenhandlung
П.п. бр. 646 3,7 **Wien (Беч)** I. Adlergasse 8.

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Одбор школе Доњозагарачке у области Катунско-Ријечкој позива подизмаче грађевина на јавну лицитацију за грађење нове школске зграде у Доњем Загарачу.

Зграда ће бити са двије учионице и са два учитељска стана, — план прве класе. Предрачуначка сума 10 хиљада перпера. Кауција 10% полага се унапријед на дан лицитације. Услови се могу виђети код управитеља школе сваког дана. Лицитација ће се обавити 21. новембра ове године у канцеларији школског одбора од 9—12 прије и од 2—4 послје послје подне.

Позивају се подизмачи да дођу на ову лицитацију.
Број 66. Са сједнице шк. одбора у Доњем Загарачу, 6. октобра 1910. Р. 106. бр. 800 3—3

НОВА ОБУЋАРСКА РАДЊА. Стављам на знање поштованим муштеријама, да сам снадбио моју радњу са најбољим обућарским материјалом, израда најсолиднија, цијене су врло умјерене, послуга тачна на опште задовољство својих муштерија. Оволико ради знања поштованим муштеријама с препоруком, да се изволе увјерити, а само за готов новац.

Цетиње, 17. новембра 1910.
Содличним поштовањем
Петар В. Касом
обућар.
Р. 62, бр. 1086, 1,3 Иван-Бегова ул. бр. 11.

Моју кућу на најглавније мјесто у Катунској улици према Пламенцу, број 42., офитајем: Пет камара; авлија у зид, теза, чесма и електрика у кући.

Најудеснија за трговину или стан. Ко жели узети, нека се пријави под горњи број.

Цетиње, 18 новембра 1910.
Р. 42. бр. 1090. 1,1

Само код нас могу се добити
КАЛЕНДАРИ
„Орао“, „Србобран“, „Годишњак“, „Шаливац“ и др. за 1911. г. (препродавцима дајемо попуст) Имимо даље: књижевна дјела највећих српских и др. књижевника (Његоша, Николе I., Змаја, Бранка, Менадовића, Толстоја, Ровинског, Хомера и др.) — разне забавне и поучне књиге; и најљепше српске народне пјесмарице.
Цетиње.
Књижара
Р. 54, бр. 1088, 1—3 Мартиновић-Иваншевић

АСИКУРАЦИОНИ БЕНЕРАЛИ

(ASSICURAZIONI GENERALI)

У ТРСТУ

ДРУШТВО ОСНОВАНО 1831. ГОД.

ГАРАНТНИ ФОНД

КР. 366,829.741,68.

Обезбјеђени капитал на живот до краја 1909. износио је:

КР. 1.034 МИЛИЈОНА

Црногорска Банка на Цетињу је главно заступништво за Краљевину Црну Гору.

те се за осигурање може свако обратити било њој, било њеним филијалама и заступништвима у унутрашњости, било пак банчином подзаступништву за Никшић и околину: Никшић. Тргов. Акц. Друштву.

Друштво прима обезбјеђења живота уз најповољније услове и са свим умјереним премијама.

П. п. Бр. 1116, 1,12

Assicurazioni Generali — Трст.

800 ОСАМ СТОТИНА ДОЛАРА 800

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ

са сједиштем у ЧИКАГУ—ИЛИНОИСУ.

Даје наследицима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатину плаћа	4000	„
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	„
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	„
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	„
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	„
За изгубљено око	2000	„
За умрлог законитог брачног друга — члана ица прима помоћ	1500	„
За прст палца од руке	750	„
За сваки остали поједини прст	500	„

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај, који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у Српско-Црногорски Савез, где ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш Српско-Црногорски Савез отро?..

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадати од разних шарлатана, са којима ова замља обилује.

Обратите се из домовине за све потребито. Српско-Црногорски Савез радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: **Servian Montenegrin Alliance of United States of America**
134. E. Van. Buren str.

П. п. бр. 183 5,8

Chicago III. U. S. of. America.

Готова су ГОСПОДАРЕВА ДЈЕЛА (најновије издање) и могу се добити на Цетињу код књижара: П. Калуђеровића, А. Рајнвајна, Мартиновића и Иванишевића — по цијени:

Балканска Царица	Перп.	1.—
Пјесник и Вила	„	1.—
Скупљене Пјесме	„	1.—
Нова Кола	„	1.—
Хајдана	„	—50 пара
Потоњи Абенсераж	„	—50 „
Књаз Арванит	„	—50 „
На Поноћи	„	—20 „

Укупно 5·70

Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије

Јављам пријатељима и познаницима да ћу, у сриједу 24. ов. мј., у 10 сати прије подне, давати у цркви на гробљу четрдесетодневни помен мом никад незаборављеном супругу

† **ОСКАРУ БИРБАХУ**

Ожалошћена:
супруга **Тереза Бирбах**
Р. 37, бр. 1087, 1,1 са осталом родбином.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног стрица, односно мужа

† **Ива Жуткова Кнежевића**
капетана у пенсији

који се послје једномјесечног боловања пресели у вјечност, 23. овог мјесеца у 86. години свога живота, сматрамо за особиту дужност изјавити велику благодарност Њ. Кр. Височанству Књазу Нашљеднику, Њ. Преосвештенству Митрополиту Митрофану, Министру војном бригадиру г. Иву Ђуровићу, који телеграфским путем узеше учешћа у нашој превеликој жалости, чим нам у неколико тугу ублажише.

Понаособ захваљујемо свештеницима г. г. Јоку Јовановићу, Машану Поповићу и Ђуру Кнежевићу, који над покојником опјело држаше; као и учитељу г. Филипу Вукчевићу, који са својим ученицима опјелу присуствова и тиме спровод увеличаше.

Особито захвални остајемо пријатељима: Дупиљанима, Трновљанима: горњем и доњем селу; Подгоранима: горњем и доњем селу; Брчељанима: горњем и доњем селу; Томићима као и другим селима капетаније Горњо-Црмичке; Сотонићима, Бољевићима, Љуботињанима: Мужевићима, Богутима, Вигјевићима, Доњоселјанима; Ријечанима, Долошанима и Брањанима.

Нарочита хвала г. г. командирима капетанима, официрима и осталом чиновништву војничког и грађанског реда из поменутих племена. Неизмјерну захвалност одајемо на писмена саучешћа г. г. бригадиру срдари Никсу Кусову, командиру Васу Бокану, капетану Милошу Вукмановићу, попу Никсу Јовановићу и попу Јоку Гојићу; као и телеграфска саучешћа г. г. капетану Крсту Војводићу, учитељу Андрији Јовићевићу, капетану Блажу Вујовићу, попу Јоку Лековићу, Митру Дрецу, Иву Калуђеровићу, Станку Прли, браћи Вукчевићу и Фил Поповићу.

Понаособ захвални остајемо браћи Грађанима, који су покојника за вријеме боловања непрестано походили, братски га оплакали и до вјечне куће испратили.

И још једанпут изјављујемо доживотну благодарност свима онима, који нам ма којим путем изјавише саучешћа.

Грађани, 29. септембра 1910. год.
Ожалошћени синови: капетан **Стево** и **Илија**;
супруга **Јована** — **Кнежевићи** са осталом родбином.
Р. 268, број 1097, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног брата, односно мужа и оца

† **Николе Перованова Николића**

бившег дугогодишњег перјаника и капетана у пенсији који се без имало боловања пресели у вјечност, 27. октобра ове године, а у педесетој години свога живота. Зато хитамо да увијек путем изјавимо нашу највећу благодарност свима онима, који похиташе, нашег врлог покојника братски ожалише и до вјечне куће испратише, и нама тугу ублажише.

Нека је особита хвала: Озринићима, Луковцима, Драговољцима, Пољанима и Дробњанима, који на глас покојникове смрти и поред веома рђава времена у великом броју похиташе и нашег непрежаљеног покојника својски ожалише и до вјечне куће испратише.

Особита хвала мјесном свештенику — јеромонаху Платону Ивезићу, који је над покојником непрестано света свањбља читао и свеомгућему се молио да душу покојникову прими у царство своје. Вјечно смо благодарни г. учитељу Таназију Вељовићу, који се је са покојником онако дирљивим говором опростио.

Још једном хвала свима онима, који нам било телеграфски или писмено своја саучешћа изјавише и тиме нас ожалошћене ублажише и доживотно задужише.

Жупа, 2. новембра 1910. год.
Ожалошћени: браћа: официр **Мимо**, **Илија** и **Басјо**; супруга **Дуња**; синови: **Радомир**, **Петар**, **Ђуро** и **Јован**; шћер **Божана** и остала родбина.
Р. 195, број 1098, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском велике туге и жалости, која нас снађе приликом смрти нашег никад незаборављеног сина, брата, супруга, оца, рођака

† **Блажа Лазова Николића**

који се послје дугог и тешког боловања пресели у вјечност, 8. овог мјесеца текуће године у 45. години свога живота, сматрамо за свету дужност да и овим путем изјавимо нашу најдубљу и најпознију благодарност Његовом Величанству Краљу Господару, који га је благоизвољно обдарио Великог медалом да је носи, која је била дошла из Русије његовом прабељу Богдану Вукчеву Николићу, који је био посјекао силног везира Махмут-пашу на Крусима.

Хвала г. г. докторима: Матановићу, Верони, Лазаревићу и Бузолићу, који се трудише да нам покојника отргну од немиле смрти.

Особита хвала браћи Његушима, који из више села у великом броју дођоше и покојника ожалише и до вјечне куће испратише.

Хвала г. свештенику Ђуру Пејовићу који опјело над покојником изврши.

Хвала г. учитељу Врбичи, који спроводу и погребу присуствова.

Хвала браћи, познаницима и пријатељима из унутрашњости и Боке Которске, који у оноликом броју дођоше, ожалише и до вјечне куће испратише.

Хвала нека је свима, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа, те нам у неколико тугу ублажише.

Његуши, 15. новембра 1910.
Ожалошћени: мајка **Макица**; сестре: **Јане** **Госпава**; супруга **Милица**; синови: **Видо**, **Лабуд**, **Богдан**, **Крсто**; кћери: **Стане**, **Јоке**, **Маре**, **Ике**, **Анђе**; рођаци: **Шако**, **Шпиро**, **Васо**, **Стево** и **Кико** — **Николићи** са осталом родбином.
Р. 224, број 1068, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском велике жалости, која нас задеси приликом ненадне смрти нашег милог мужа, брата и ујака

† **Пера Гашића**

који се дана 12. овог мјесеца пресели у вјечност. Сматрамо за дужност, овим путем благодарити свима пријатељима и познаницима, који личним, телеграфично или писмено изјавише нам своје саучешће, и тиме нашу тугу у велико олакшаше. — Особита хвала г. г. лекарима, који се својски заузимљаху да милог нам покојника из чељусти смрти избаве, а такође вјечита хвала грађанству четинском објег пола, које у великом броју похита, да милог нам покојника ожали и до вјечне куће испрати. —

Цетиње, 12. новембра 1910.
Ожалошћени: супруга **Анета**, сестре: **Ана** и **Фима**, сестрићи: **Веселин**, **Лазо**, **Петар** и **Стево**.
Р. 110, број 1082, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног јединца сина, брата и синовца

† **Богдана Мијајлова Башкетина Мијовића**

који се пресели у вјечност 16. тек. у 4 години свога анђелског живота, послје кратке болести, сматрамо за особиту дужност изјавити нашу доживотну благодарност г. г. командиру у Шкутићу, Иву Новаковићу, учитељу Петру Ђуровићу, Перу Стијепову Ђурићу, с Пољани а; оф. Јоку Ускоковићу, оф. Ђуру Божовићу, Ристу и Шалети Укмановићима, Реџепу Шеховићу с Челугарима; Бартуљанима, Заљевцима, Добровољанима и Суштањанима, грађанству вароши Бара обојег пола, као и Пристанском, који на глас смрти похиташе и тужном спроводу присуствоваше.

Особита хвала г. свештенику Васу Вукотићу, који над покојником опјело изврши, као и г. свештенику Сану Поповићу, као и г. д-ру Дебедету који не жаљаше труда, да би нам милог покојника од неумитне смрти отргао.

Хвала г. оф. Саву Дабановићу предсједнику и Марку Ђурашковићу, потпредсједнику пјевачког друштва „Братимство“ у име истога, као и г. Милу Вукмировићу управнику поште са колегама, који тужни спровод увеличаше.

Хвала г. Петру Ђуришићу подоф. на положеном вијену.

Доживотна пак хвала г. г. дивизионеру Иву Ђуровићу, Саву и Благоги Радуловићима, перјанику Мићу Ивовићу, који нам телеграфски своја саучешћа изјавише.

Срдачна хвала нашим кумовима и пријатељима и браћи Кучима, који онако својски и брачки ожалише милог нам покојника и до вјечне куће испратише.

Такође особита хвала свима онима, који нам писмено, телеграфично или лично своја саучешћа изјавише и тиме нашу велику тугу за непрежаљеним покојником у неколико ублажише.

Бар, 18. августа 1910.
Ожалошћени: отац **Михаило**; матер **Савета**; сестра **Љубица**; стриц барјактар **Ђоко**; стрина **Јане** са осталом породицом **Мијовића**.
Р. 253, бр. 668, 1,1

Исправка. Овај оглас штампа се поново, због коректорских грешака.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са тужним срцем јављамо својим пријатељима и познаницима, да се наш непрежаљени супруг, односно отац, свекар и ђед

† **Капетан Илија Станишић**

преселио у вјечност ноћу између 7. и 8. овог мјесеца у 74. години свога живота, и сахрањен 9. истог мјесеца у овдашњем гробљу.

Сматрамо за свету дужност, изјавити доживотну благодарност Њег. Величанству Краљу Господару на његовој очинској пажњи и старању о нашем покојнику, кога је благоизвољно походио у четинској болници, ђе је наредно да се о његовом трошку лијечи.

Неизмјерна хвала Њеном Величанству Краљици Италије Јелени, која је покојника у болници походила и обдарила га обилатом новчаном помоћу.

Вјечито благодаримо Њ. Кр. Височанству Књазу Престолонашљеднику, и Њеном Кр. Височанству Књезињи Милице, који су покојника у његовој болијести у болници походили, и чешије се распитивали о његовој болијести, и који су извољели послати свога ордонанса Јовићевића, да их на спроводу и погребу покојникову заступа.

Велика хвала Њег. Краљевском Височанству Књазу Петру на телеграфском саучешћу.

Незаборавна хвала: г. Министру војном бригадиру Ђуровићу на телеграфском саучешћу, в. д. команданта бригаде г. командира Јовану Пламенцу на саучешће, и дозволи да се покојник сахрани са војничким почастима. Г. г. Д-р Перазичу, протођакону Радичевићу, предсједнику општине Срзентићу, капетану Саву Шестићу кап. В. Дабановићу, кап. Ђуру Ивовићу, учитељу Луку Јововићу, Машану Вујовићу, Тому Грегорићу, Милу Медину, Ђуру Зеновићу и свима који нам телеграфски или писмено изјавише своја саучешћа.

Искрена хвала г. г. докторима: Перазичу, Матановићу и Цаманићу, који се својски заузимаху око лијечења покојника.

Такође искрена хвала г. г. свјештеницима: Васу Вукотићу и Саву Поповићу на извршеном опјелу, г. учитељу Ледовићу са ученицима, и пјевачком Друштву „Братимству“ који на спроводу учествоваше.

Доживотна хвала: управитељу области г. Никсу Татару, оцу Методу Радићу, предсједнику Обл. суда Рађеновићу са члановима и особљем суда, командиру Шкутићу са официрима пјешадиског барског батаљона, предсједнику општине Дебелци са чиновништвом Општинског суда, управитељу лука кап. Ђурашковићу, Директору банке Јоци Петровићу, кап. Иву Вретенчићу, царинику Ђурашковићу, писару Илији Поповићу, телеграфистима: Рамовићу и Стеву Јовићевићу, официру Шћепу Спахићу, официру Тому Божовићу, шефу обласне жандармерије потпоручнику Ђонковићу, Никсу Милошевићу, подшефу финансијске страже, Грађанству Града Бара и околине обојег пола, нашој браћи приморцима, који присуствоваше спроводу и погребу драгог нам покојника.

Особита хвала учитељу Булатовићу, секретару Марићу и потпоручнику Стојановићу на њиховом дирљивом говору.

Још једном хвала свима и свакоме, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа.

У Ст. Бару, 15. новембра 1910.
Ожалошћени: супруга **Марија**; синови: **Мило** и **Петар** у име остале родбине.
Р. 400, број 1104, 1,1